

Giunsa Pagtubag sa Diyos ang Pag-ampo

Giunsa Pagtubag sa Diyos ang Pag-ampo

Sa unsang paagi kita makaseguro nga tubagon sa Diyos ang atong mga pag-ampo? Dili igo nga atong pamatud-an ang atong pagtuo sa pag-ampo. Pananglitan, linibo ka inahan ang mituo sa pag-ampo ug mihangyo sa Diyos nga panalipdan ang ilang mga anak diha sa natad sa panggubatan, aron lang makadawat ug mensahe nga sila gipatay. Ni ang pagmatuod sa atong pagtuo diha sa pag-ampo nagpatin-aw kon ngano, sa dihang ang tibuok nasod mag-ampo alang sa kalinaw, kini kasagarang madakpan sa usa ka alimpulos sa gubat.

Sa laing bahin, adunay liboan nga naghinam-hinam sa pagpamatuod nga gitubag sa Dios ang ilang mga pag-ampo alang sa kaluwasan sa ilang mga anak. Ang ubang mga linibo mopamatuod sa talagsaong paagi diin ang Dios mihatag kanila og laing espesyal nga mga panalangin nga ilang gipangayo. Busa, base sa kasinatian lamang, morag ang Diyos

motubag sa pag-ampo sa pipila, apan wala motubag sa mga pag-ampo sa uban.

Apang, wala ini nahisuno sa ginasugid sa aton sang Kasulatan tuhoy sa Dios. Ang Bibliya nag-ingon nga siya “walay pinalabi sa mga tawo.” Busa, kinahanglang adunay maayong rason kon nganong tubagon sa Diyos ang pipila ka pag-ampo, ug dili ang uban. Kon atong makaplagaan kana nga rason, kini makatabang sa pagpasig-uli sa pagtuo sa pipila kansang mga pag-ampo daw wala matubag.

Ang pag-ampo usa ka importante kaayo nga yugto sa Kristohanong kasinatian. Gibuhat usab kini kaylap sa mga sumusunod sa daghang ubang mga relihiyon. Ang tinguha sa pag-ampo mao ang pag-ila sa atong pagsalig sa usa ka Labaw nga Gahum, ang pagpahayag sa usa ka kaamgohan nga kita nagkinahanglan og tabang gikan sa pipila ka tinubdan sa gawas ug mas taas pa kay sa atong kaugalingon. Sa walay duhaduha ang Dios nahimuot sa sinsero nga tinguha sa tanan nga naningkamot sa pagkontak kaniya diha sa pag-ampo, tungod kay sa niini nga gidak-on sa labing menos kini mao ang usa ka pag-ila sa iyang soberano nga gahum.

Ang halos unibersal nga gana sa pag-ampo tungod sa kamatuoran nga sa sinugdan ang tawo gilalang sa dagway sa Diyos. Ingon nga resulta sa pagkahulog sa tawo ngadto sa sala ug kamatayon ang diosnon nga larawan sa iyang kinaiya nahimong hanap pag-ayo, sa daghang mga higayon hapit mapapas, apan ang mga salin niini nagpabilin gihapon, ug usa sa mga pagpakita niini mao ang tinguha sa pag-ampo. Mahimong adunay milyon-milyon nga wala gayud mag-ampo, apan kasagaran mibati nga sila kinahanglan, ug adunay pagbati sa pagkasad-an tungod kay sila wala.

Ang Diyos nalipay sa espiritu sa pag-ampo sa bahin sa iyang mga linalang. Pero ngaa ginapamatian niya ang mga pangamuyo sang iban, samtang ang iban nga mga pangamuyo daw wala ginasapak? Gipasabot ni Jesus ang tubag niini nga pangutana sa iyang mga obserbasyon mahitungod sa mga pag-ampo sa mga eskriba ug mga Pariseo. Nag-ampo sila nga makita ug madungog sa mga tawo, si Jesus mipasabut, ug naghunahuna nga ang Dios mamati kanila tungod sa ilang daghang gisulti. Pinaagi niini gipahinumdoman kita nga adunay husto ug dili husto nga mga kinaiya sa pag-ampo, ingon man ang husto

ug dili husto nga mga pamaagi. Daghan ang mahimong sinsero apan ang ilang pamaagi dili angay.

Ginapakita man sang Kasulatan nga may nagakaigo kag indi nagakaigo nga mga butang nga dapat ipangamuyo. Si Apostol Santiago misulat: “Kamo nangayo, ug wala makadawat, tungod kay sayop ang inyong pagpangayo.” (Santiago 4:3). Importante kaayo ang pagtino kon unsay atong pribilehiyo sa paghangyo sa Diyos nga ihatag kanato sa paagi sa mga pabor. Dili kita makadahom nga mangayo sa Dios sa bisan unsa ug sa tanan nga atong gihunahuna nga atong gitinguha, ug tubagon ang atong mga pag-ampo.

Ang Katuyoan sa Pag-ampo

Adunay balaang katuyoan sa pag-ampo, ug hinungdanon kaayo nga atong hinumdoman kini aron masabtan nato kon nganong ang ubang mga pag-ampo wala matubag. Wala gidesinyo sa Diyos ang pag-ampo ingong paagi sa pagpangita kon unsaon niya pagdumala ang iyang mga kalihokan dinhi sa yuta. Wala siya nagtan-aw kanamo aron sultihan siya kung unsa ang kinahanglan niyang

buhaton. Siya adunay kaugalingong piho nga mga plano ug mga katuyoan, ug kon kita makadawat sa bahandi sa iyang panalangin importante nga ang atong mga pag-ampo mahiuyon niini. Nasayop kita sa pagpangayo sa matag higayon nga kita mangamuyo sa Dios alang sa mga panalangin nga wala niya planoha nga ihatag.

Diha sa Kasulatan ang nagkalainlaing matang sa pag-ampo gihatag sa atong pagtagad. Ang panguna niini mao ang mga pag-ampo sa pagpasalamat. Sa walay duhaduha nalipay ang Diyos sa dihang ang iyang mga linalang miila kaniya ingong tinubdan sa ilang mga panalangin, ug tungod niini ipataas ang ilang mga kasingkasing ug mga tingog ngadto kaniya sa pagpasalamat.

Adunay mga pag-ampo sa pagsimba, mga pag-ampo nga naghatag ug pag-ila sa mahimayaong mga hiyas sa kinaiya sa Magbubuhat—iyang kaalam, iyang hustisya, iyang gugma, ug iyang gahom. Ang tinguha sa paghimaya sa Diyos kinahanglang mao ang motibo sa kadaghanan sa atong pag-ampo.

Ang mga pag-ampo alang sa kaluoy sa Diyos angay usab. Ang Kasulatan nag-awhag sa tanang Kristohanon sa pagpangayog kapasayloan sa Diyos sa ilang mga sala pinaagi sa pag-ampo. Si Pablo naghisgot niini nga “maisogon nga moadto sa trono sa grasya,” didto aron makabaton ug kaluoy ug makakaplag ug grasya nga makatabang sa matag panahon sa panginahanglan. Hebreohanon 4:16

Unya, siyempre, adunay mga pag-ampo nga mga hangyo alang sa piho nga mga panalangin, o mga pabor gikan sa Ginoo. Kini mao ang ilabi na nga atong gikabalak-an sa pagkakaran. Ang uban nag-ampo alang sa kahimsog, alang sa ilang kaugalingon o alang sa uban. Ang uban nag-ampo alang sa bahandi. Ang uban nag-ampo alang sa proteksyon samtang nagbiyahe. Minilyon ang nag-ampo alang sa kalinaw. Kanunay nga nahitabo nga ang mga lungsoranon sa mga nasud nga nag-awayay sa usag usa sa gubat nag-ampo nga ang ilang tagsa-tagsa ka kasundalohan magmadaugon. Atong isipon nga ang tanan nga moadto sa Dios diha sa pag-ampo sinsero, ug siyempre sila mangayo kaniya alang sa mga butang nga alang kanila mao ang labing importante sa panahon. Apan gipakamatarong ba

kita sa Bibliya sa pagtuo nga kining tanang pag-ampo kinahanglang tubagon?

Tingali ang Dios motubag sa pag-ampo sa usa ka inahan alang sa kaluwasan sa iyang anak diha sa natad sa panggubatan. O tingali ang mga pag-ampo alang sa kalinaw sa usa ka nasud mahimong tubagon. Apan kon ug sa dihang ang maong mga pag-ampo gitubag, kini nagpasabot lamang nga kini nahiuyon sa iyang kabubut-on sa pagbuhat niana. Ang Dios adunay usa ka piho nga plano, nga nahiuyon sa kung diin siya mahunahunaon sa kaliwatan sa tawo. Kana nga plano wala gihimo aron sa pagtagbaw sa mga kapritso ug mga pangandoy sa iyang tawhanong mga linalang, ni ang bisan unsang gidaghanon sa pag-ampo makausab sa iyang mga plano.

“Ang pag-ampo makapabag-o sa mga butang,” sila moingon, apan kini wala mag-usab sa mga plano sa Diyos. Ang Diyos wala magtan-aw kanato, ni sa kanasoran—bisan sa United Nations—aron mahibaloan kon unsang mga kausaban ang angay niyang himoon aron mahimong mas maayong mga kahimtang alang kanato o sa kalibotan sa katibuk-an.

Pagkagamay ra ang atong pagsalig sa usa ka diyos kansang mga opinyon mahimong mabalhin o mabag-o ang mga plano pinaagi sa kabatid sa mga pag-ampo sa iyang katawhan!

“Matuman ang Imong Kabubut-on”

Sa ilang mga pag-ampo, ang katawhan sa Diyos kinahanglang magbaton ug labaw sa tanan diha sa hunahuna ug kasingkasing sa tinguha nga ang iyang kabubut-on matuman sa tanan nilang mga kasinatian. Kita adunay talagsaong pananglitan niini sa kaso ni Jesus. Sa Tanaman sa Getsemani, sa dihang ang Agalon nag-atubang sa pagdakop ug kamatayon, “kaguol ug kalisang miabut kaniya, ug siya miingon ngadto kanila [iyang mga tinun-an], Ang akong kasingkasing andam nga madugmok sa kasubo ... Mateo 26:38, 39

Kabubut-on sa Dios nga si Jesus mag-antus sa kaulawan ug kamatayon isip Manunubos ug manluluwas sa mga tawo. Kining importante nga bahin sa balaang plano gitagna na sa balaang mga propeta sa Daang Tugon. Gusto ni Jesus labaw sa tanan nga matuman ang balaang kabubut-on, bisan unsa pa ang kahulugan niini alang kaniya.

Gipamatud-an niya kini sa ulahi, sa dihang hapit na siya dakpon. Gihulbot ni Pedro ang iyang espada aron panalipdan ang iyang Agalon, kinsa miingon kaniya, “Ibutang ang imong espada sa sakoban: ang kopa nga gihatag kanako sa akong Amahan, dili ko ba kini imnon?” Juan 18:10, 11

Ang mga sumusunod ni Jesus adunay pribilehiyo nga mag-antos ug mamatay uban kaniya. Si Pablo naghisgot bahin sa “gilansang” uban kaniya, ug siya usab misulat, “Kaninyo gihatag alang kang Kristo, dili lamang sa pagtuo kaniya, kondili usab sa pag-antos tungod kaniya.” (Galacia 2:20, Filipos 1:29). Gitawag kita sa pagsunod sa mga tunob ni Jesus, busa nahibalo kita nga dili kabubut-on sa Diyos nga luwason kita sa tanang kalisdanan. Sa ingon, sama kang Jesus, ang atong pinakakabalak-an mao nga ang kabubut-on sa Ginoo matuman unta sa atong mortal nga mga lawas. Ang kabubut-on sa Ginoo tingali nga sa usa ka panahon makatagamtam kita og piho nga yutan-on nga mga panalangin, apan ang palas-anon sa atong mga pag-ampo dili unta alang niini, kondili aron matuman ang iyang kabubut-on.

Si Jesus mipadako niini nga punto sa dihang siya miingon ngadto sa iyang mga disipulo nga samtang sila magpabilin diha kaniya ug ang iyang mga pulong magpabilin kanila, sila makapangayo pinaagi sa pag-ampo alang sa bisan unsa nga ilang gusto, ug kini ihatag ngadto kanila. (Juan 15:7). Mahimong ingon kini usa ka kasiguruhan nga kita adunay pribilehiyo nga mangayo sa Diyos sa bisan unsang butang nga mahimo naton mahunahuna ug gusto. Apan dili ingon niana!

Timan-i ang kondisyon nga gilakip niini nga pahayag sa Agalon—"Kon kamo magpabilin kanako, ug ang akong mga pulong magapabilin kaninyo." Ang pagpabilin diha kang Kristo nagpasabot nga usa ka bahin sa iyang lawas, siya ang atong Ulo. Kini nagpasabot nga ang iyang mga hunahuna nahimong atong mga hunahuna, ug ang iyang mga plano atong mga plano. Kon ang atong mga kabubut-on sa ingon bug-os nga gitugyan ngadto sa Dios, pinaagi ni Kristo, kita walay kaugalingong kabubut-on, ug ang atong mga pag-ampo dili mga hangyo alang sa unsay atong gusto, kondili alang lamang niadtong mga butang nga nahiuyon sa kabubut-on sa atong Ulo. Sa ingon nga pag-ampo nga nahiuyon sa

kabubut-on sa Ginoo, kita makasalig sa paborableng mga tubag.

Kini nahiuyon sa laing pahayag nga gihimo ni Jesus ngadto sa iyang mga tinun-an diin siya nagpahibalo kanato nga ang Langitnong Amahan malipay sa paghatag sa “Espiritu Santo kanila nga mangayo kaniya.” (Lucas 11:13). Ang pagkapuno sa Espiritu sa Dios nagpasabut nga ang iyang mga hunahuna modominar sa atong panghunahuna, ug aron ang atong kinabuhi mahiuyon sa maong mga hunahuna. Dayon dili kita mangayo sa Dios og mga panalangin gawas niadtong iyang gisaad nga ihatag, ug busa walay bisan unsa nga pangutana mahitungod sa pag-ampo sa usa ka tawo nga matubag.

“Umari ang Imong Gingharian”

Ingong tubag sa hangyo sa mga tinun-an, “Ginoo, tudloi kami sa pag-ampo,” gihatag ni Jesus kanila ang nailhan na karon ingong “Pag-ampo sa Ginoo.” Niining modelong pag-ampo kita gihatagan ug giya kon unsay atong iampo.

Ang isa ka importante nga bahin sining malip-ot nga outline sang pangamuyo amo ang nagakaigo nga

paagi sang pagpalapit sa Dios - “Amay namon nga yara sa langit, pakabalaanon ang imo ngalan.” (Lucas 11:1, 2). Sa Kasulatan, si Adan gitawag nga “anak sa Diyos.” (Lucas 3:23, 38). Apan sa dihang nakasala siya nawad-an siya sa iyang pagka-anak, nga nahimulag sa Diyos ug gisentensiyahan sa kamatayon. Ang mga anak ni Adan, ang tibuok tawhanong rasa, mga langyaw usab ug estranyo sa Diyos, mao nga dili nila siya tawgon nga “atong Amahan nga anaa sa langit.” Kini usa ka pribilihiyo nga iya lamang niadtong naghinulsol sa ilang mga sala, midawat kang Jesus ingon nga ilang personal nga Manluluwas, ug naghilad sa ilang kinabuhi ngadto sa Dios sa bug-os nga pagpahinungod sa pagbuhat sa iyang kabubut-on. Sila girepresentar nga nakadawat sa Espiritu sa Dios sa pagkaanak, ug sa ingon nahimong iyang mga anak.

Isip mga anak sa Dios, sila magtinguha labaw sa tanan sa pagpasidungog sa ngalan sa ilang Amahan. Busa pinaagi sa pulong ug buhat ang ilang tinamdan kanunay nga, “Balaan ang imong ngalan.” Ang tukma nga pagtahud isip balaan nga ngalan sa atong Langitnong Amahan nagpasabot nga kon kita moduol kaniya sa pag-ampo atong buhaton kini sa

paagi nga gilatid alang kanato diha sa mga Kasulatan ni Jesus. Iyang gipatin-aw nga ang atong mga pag-ampo kinahanglang itanyag sa iyang ngalan. Juan 15:16

Adunay usa ka hinungdan niini. Isip mga sakop sa kaliwatan nga gihukman nga matarong, wala kitay baroganan sa balaang trono sa grasya kon dili pinaagi kang Jesus, ang atong Manlalaban. Sa iyang ngalan, ug pinaagi sa merito sa iyang giula nga dugo, kita adunay pribilehiyo sa pag-adto “nga maisugon” ngadto sa trono sa grasya aron mangayo og kapasayloan, ug sa tanang ubang mga panalangin nga gisaad sa atong mahigugmaong Langitnong Amahan nga ihatag. (Hebreohanon 4:16). Kon atong pasidunggan sa hustong paagi ang iyang ngalan dili gayod kita mangahas sa pagduol kaniya gawas lamang pinaagi kang Jesus.

Kon atong sundon ang panig-ingnan sa Pag-ampo sa Ginoo, ang atong mga hangyo dili kaayo alang sa atong kaugalingon kondili alang sa panalangin sa uban. Gipakita kini sa pangbukas nga pangamuyo: “Umanhi ang imong gingharian, matuman ang imong kabubut-on dinhi sa yuta, maingon sa langit.” (Mateo 6:10). Ang tubag niini nga hangyo mao ang tubag sa daghan nga giampo sa mga tawo sa daghang mga siglo. Kana nga

tubag makatagbaw sa lehitimong mga tinguha sa tanang tawo. Kini nagpasabut og kalinaw, ug kahimsog, ug kinabuhing dayon alang sa tanan kinsa mopahiuyon sa ilang mga kaugalingon ngadto sa matarung nga mga balaod sa gingharian sa Ginoo.

Ang mga panalangin nga gipangandoy sa katawhan, ug diin minilyon ang nag-ampo, ang tanan gipaabut sa Dios ug gitagana pinaagi sa gingharian nga iyang gisaad sa tanan niyang mga propeta. Niini nga mga saad atong makita ang daghang mga detalye sa mga panalangin nga igagarantiya niini sa mga tawo, lakip ang pagpahiuli niadtong nangamatay. Dili, ang Diyos wala malimot sa pag-antos sa katawhan, ni nagpabungol-bungol sa ilang mga pagtuaw alang sa tabang; ug ang iyang tubag sa ilang mga nag-ampo, sa diha nga sa iyang tukma nga panahon kini moabut, labaw pa kay sa bisan unsa nga sila nangahas sa paglaum.

Tagda ang kaso sa usa ka inahan nga nag-ampo alang sa kaluwasan sa iyang anak nga lalaki diha sa panggubatan. Gihigugma niya siya, ug wala nay laing mas importante para niya kay sa luwas niyang pagbalik sa pamilya. Apan wala siya mobalik, ug ang iyang unang hunahuna tingali mao nga ang Diyos wala magtagad, nga siya walay kaluoy. Pagkalainlain ang iyang bation kon siya

makatuo nga ang Diyos nagtaganag usa ka pagpauli nga mas makapatagbaw kay sa sukad nga nasantop sa iyang hunahuna sa dihang siya nag-ampo!

Unsa ka gamay ang nahibal-an usahay sa usa ka inahan sa kalisud ug pag-antus nga ang iyang anak mahimong maluwas pinaagi sa pagkatulog sa kamatayon. Sa pagkatinuod, ang inahan ug ang iyang anak nga lalaki mga membro sa usa ka himalatyon nga rasa, ug ang kalainan tali sa pagkamatay sa natad sa panggubatan ug pagkamatay sa ulahi sa pagkatigulang temporaryo ra kung itandi sa walay katapusan nga kadugayon sa kahangturan. Gikan niini nga panglantaw nga kita kinahanglang makakat-on sa paglantaw sa ulohan sa pag-ampo ug sa paagi sa pagtubag sa Diyos sa atong mga pangamuyo.

Ang mismong kamatuoran nga kita nag-ampo sa Diyos mao ang pag-ila sa atong pagtuo nga ang iyang kaalam ug gahom ug gugma labaw pa sa atong kaugalingon. Bisan pa niana kanunay natong kalimtan kini, ug mobati nga wala niya pasidunggan ang atong mga pag-ampo tungod kay wala niya kini tubaga sama sa atong buhaton, pinaagi sa paggamit sa atong gamay nga abilidad. Ang gitason sa atong gihukman nga kinabuhi mubo ra kaayo. Atong hukman ang mga nahimo pinaagi sa pagkab-

ot o dili sa pagkahamtong sulod niining mubo nga panahon diin kita adunay kahibalo. Apan dili nato hukman ang mga buhat sa Dios gikan niini nga punto de bista.

Ang Kasulatan naghisgot bahin sa Diyos ingong “gikan sa walay kataposan hangtod sa walay kataposan.” (Salmo 41:13; 90:2). Dili siya kinahanglan nga makompleto ang bisan unsang partikular nga yugto sa iyang plano sulod sa atong mubo nga kinabuhi, bisan kung kini adunay kalabotan sa atong indibidwal nga mga hangyo. Kon kita mag-ampo sa Dios karon alang sa pipila ka espesyal nga mga panalangin nga nahiuyon sa iyang kabubut-on, ug ang tubag dili moabut hangtud ugma, o bisan sa pagkaugma, dili kita mawad-an sa atong pagtuo kaniya, apan magmaya kon ang tubag moabut. Ang Dios adunay iyang “ugma” usab. Ang iyang mga adlaw dili masukod pinaagi sa mga takna, kay kini mga katuigan, ug sa iyang “ugma” nga kapanahonan, ang usa ka libo ka tuig nga yugto sa gingharian ni Kristo, ang tanang mga panalangin nga lehitimong gitinguha sa kalibutan, ug diin minilyon ang nagpahayag sa mga hangyo ngadto sa Dios, igabubo sa madagayaon ngadto sa katawhan. Sa pag-ila niini, ang mga tawo motubag dayon: “Kini mao ang atong Dios; kita naghulat

kaniya ... kita magmaya ug magmaya diha sa iyang kaluwasan.” Isaías 25:9

“Ingon nga Anaa Kini sa Langit”

Natun-an na naton nga ang Dios indi magsabat sang pangamuyo nga wala nagahisanto sa iya kabubut-on. Sa labing dako sa tanan nga mga pag-ampo, Ang Pag-ampo sa Ginoo, kini nga prinsipyo klaro nga gilatud. Nangayo kini sa Diyos ug mga panalangin sa katawhan sa yuta—dili sa bisan unsang matang sa gituohang maayong mga butang nga ilang gitinguha, kondili mga butang nga nahiuyon sa iyang kabubut-on. “Pagabuhaton ang imong kabubut-on dinhi sa yuta, maingon sa langit.”

Pagkadakong latitude ang iyang gihatag kanato bahin sa mga butang nga nahiuyon sa iyang kabubut-on! Ang kabubut-on sa Diyos natuman na sa langit, ug maoy iyang katuyoan nga kini matuman dinhi sa yuta sa samang sukod. Siyempre, wala kita mahibalo sa tanang paagi nga matuman ang kabubut-on sa Diyos sa langit, apan makaseguro kita nga ang pagkadaotan nga naglungtad karon sa yuta dili mohampak sa kinabuhi niadtong anaa sa dominyo sa espiritu nga atong gitawag ug langit.

Ang gubat maoy usa ka dautan nga dili uyon sa balaang kabubut-on. Nan, angay ba kitang mag-ampo alang sa kalinaw? Sigurado! Sa pagkatinuod, dili kita makaampo nga matuman ang kabubut-on sa Diyos dinhi sa yuta sama sa langit kon dili kita mag-ampo alang sa kalinaw. Apan ang atong mga pag-ampo alang sa kalinaw kinahanglan nga nahiuyon sa plano sa Dios sa pagtukod og kalinaw, ug kana ang iyang plano sa gingharian. Siya misaad sa pagtukod ug usa ka gingharian, sa pagtukod ug usa ka kagamhanan. Si Jesus ang mahimong Hari sa maong gobyerno. “Ang kagamhanan maanaa sa iyang abaga,” misulat si Isaias, ug “sa pag-uswag sa iyang kagamhanan ug kalinaw walay kataposan.” Isaias 9:6, 7

Sa walay duhaduha ang Dios nagtan-aw uban ang simpatiya sa mga pangandoy sa katawhan sa pagwagtang sa gubat. Kung ang internasyonal nga tensiyon anaa sa taas nga tono ug ang gubat daw dili kalikayan, ang mga debotado nga mga tawo sa duha ka kilid mobati nga napugos sa pag-ampo alang sa kalinaw. Ang mga kalainan nga naghulga sa pag-uswag sa gubat mahimong masulbad o dili, apan nahibal-an namon nga sa katapusan adunay

unibersal ug malungtaron nga kalinaw. Dili tungod kay ang mga nasod sa kataposan makakitag praktikal nga pormula para sa kalinaw, kondili tungod kay ang “Prinsipe sa Pakigdait” mopuli sa pagmando sa yuta ug ang pag-ampo nga “Moabot ang imong gingharian,” pagatubagon.

Ang kagamhanan ni Kristo gisimbolohan diha sa Kasulatan ingong ang “bukid sa Ginoo,” ug sa Miqueas 4:1-4 atong mabasa nga ang panahon moabot nga ang mga tawo moingon, “Mangadto kita sa bukid sa Ginoo, ug ngadto sa balay sa Diyos ni Jacob; ug siya magatudlo kanato sa iyang mga dalan, ug kita magalakaw sa iyang mga alagianan: kay ang Ginoo, ug ang pulong sa Jerusalem, gikan sa Sion mogula sa taliwala sa mga tawo. ug badlonga ang kusgan nga mga nasud sa halayo, ug salsalon nila ang ilang mga espada nga mga punta sa daro, ug ang ilang mga bangkaw nga mga galab: ang nasud dili na mobakyaw sa espada batok sa nasud, ni makakat-on pa sila sa gubat, apan sila manglingkod ang tagsatagsa ka tawo ilalum sa iyang punoan sa ubas ug sa ilalum sa iyang kahoy nga higuera;

Pagkanindot nga programa alang sa disarmament!
Kini mao ang programa sa Dios, ug sa diha nga kita mag-ampo alang sa kalinaw, ug alang sa mga nasud sa pagdis-arma, ato kining buhaton uban ang kasigurohan nga ang Dios maminaw, ug nga siya motubag sa atong mga pag-ampo uyon sa iyang kabubut-on, nga mao ang paagi sa gingharian. “Siya nagpahunong sa mga gubat,” tagna ni David. Salmo 46:9

“Wala Nay Kamatayon”

Ang sakit ug kamatayon miresulta gikan sa sala sa atong unang mga ginikanan, ug lakip sa mga dautan nga gisaad sa Dios nga laglagon. Nan, mag-ampo ba kita alang sa kahimsog, ug mangayo sa Ginoo nga luwason ang mga kinabuhi sa mga duol ug minahal naton nga tingali nasakit sa grabe nga sakit? Oo, apan sa kanunay uban sa pagsabot nga gusto nato nga matuman ang kabubut-on sa Ginoo, ug uban ang kahibalo nga tingali dili niya kabubut-on ang paghatag og kahimsog ug kinabuhi niadtong atong giampo hangtod nga kini nga mga panalangin maanaa alang sa tanan sulod sa usa ka libo ka tuig sa gingharian ni Kristo.

Nasayod kita nga ang tanang sakit mamaayo ra unya. “Ang molupyo [nianang adlaw] dili moingon, Ako masakiton,” misulat si Isaias. (Isaias 33:24). Naghulagway sa pipila ka mga panalangin sa gingharian ni Kristo, si Pablo misulat nga si Kristo maghari hangtod ang tanang mga kaaway mabutang ilalom sa iyang mga tiil, ug nga ang kataposang kaaway nga pagalaglagon mao ang kamatayon. (1 Corinto 15:25, 26). Sa dihang diha sa panan-awon si Apostol Juan nakakita sa gingharian sa Dios nga natukod dinhi sa yuta, iyang nasabtan nga isip resulta “wala nay kamatayon, ... ni may kasakit pa.” Pinadayag 21:4

Sa dihang kita mag-ampo alang sa panglawas ug kinabuhi, atong sabton ang kahulogan niining mas dakong tagana nga gihimo sa Maglalalang aron ihatag kini nga mga panalangin, dili lamang kanato ug sa atong mga minahal, kondili sa tanang katawhan nga mangita niini pinaagi sa pagpaubos ug pagkamasinugtanon sulod sa usa ka libo ka tuig sa paghari ni Kristo. Kini atong himoon sa dihang kita mag-ampo, “Umanhi ang imong gingharian, matuman ang imong pagbuot dinhi sa yuta, maingon sa langit.” Mateo 6:10

“Gikan sa Yuta sa Kaaway”

Ang mga paagi sa Diyos, ug ang mga tagana nga iyang gihimo alang sa iyang mga linalang, kanunayng mas maayo kay sa gipanamkon sa tawhanong kaalam. Nag-ampo kita alang sa kahimsog, proteksyon, kalinaw, apan kinsa ang nakahunahuna sa pag-ampo nga ang ilang minahal nga mga patay mapasig-uli kanila? Apan ang Dios, sa iyang plano, milapas sa atong gituohan nga iampo. Siya misaad sa pagbanhaw sa mga patay!

Pila ka mga inahan ang nasakitan sa kasingkasing tungod sa pagkawala sa usa ka bililhon nga bata. Usa niini ang gihisgotan ni Propeta Jeremias. Ang iyang ngalan mao si Rachel. Si Jeremias misulat, “Usa ka tingog nadungog sa Rama, pagminatay, ug mapait nga paghilak; si Raquel naghilak tungod sa iyang mga anak ug wala malipay.” Ang Propeta mipadayon, “Pugngi ang imong tingog sa paghilak, ug pugngi ang imong mga mata sa paghilak: kay ang imong buhat pagabalusan, nagaingon ang Ginoo; ug sila mobalik gikan sa yuta sa kaaway.” Jeremias 31:15, 16

Ang kamatayon mao ang kinadak-ang kaaway sa tawo, ug plano sa Diyos nga ipasig-uli sa kinabuhi ang tanan nga anaa sa “yuta” sa kamatayon. Kining dakong pabor nalakip usab sa atong pangamuyo, “Umanhi ang imong gingharian,” kay sa panahon sa gingharian ni Kristo ang tanan nga anaa sa ilang mga lubnganan, sa kahimtang sa kamatayon, makadungog sa tingog sa Anak sa tawo, ug mogula. Juan 5:28,29

Ang pagpasig-uli sa tawo ngadto sa kinabuhi gihulagway ni Apostol Pedro isip “pag-uli,” ug siya misulti kanato nga human sa ikaduhang pag-anhi ni Kristo adunay “mga panahon sa pagpahiuli sa tanan nga mga butang,” nga gisaad sa tanang balaan nga mga propeta sa Dios sukad sa pagsugod sa kalibutan. Binuhatan 3:20, 21

Ubos sa Paras ug Kahoy nga Igos

Daghan ang nag-ampo alang sa bahandi, o labing menos alang sa kasegurohan sa ekonomiya. Adunay usa ka sukod sa kahadlok, o kawalay kasiguruhan, sa bahin sa halos tanan samtang sila nag-atubang sa ilang pagkunhod sa mga tuig. Makaseguro ba kita sa pinansyal kon moabot na kita sa edad nga dili na

mahimo alang kanato nga mangita og panginabuhi? Mahangpan nga ang bisan sin-o nga nagatuo sa Dios kag nagahunahuna sa iya subong isa nga nagahigugma kag nagaulikid, dapat magdangop sa iya sa pangamuyo may kaangtanan sa kinahanglanon sang pinansyal nga kalig-unan.

Nahibal-an namon, siyempre, nga adunay milyon-milyon nga mga tawo sa kalibutan nga dili sigurado sa pinansyal. Adunay minilyon usab nga literal nga gigutom ug walay hustong pagkaon, sinina, ug puyan. Ginahigugma sang Dios ini tanan, kag bisan pa ginaapresyar naton kon pakamaayuhon niya kita sing isa ka mas maayo nga kahimtangan sa kabuhi, indi bala mas maayo nga magkalipay sa mahigugmaon nga aman nga iya ginhimo sa pag-atipan sa tanan nga imol kag nagakinahanglan sa iya kaugalingon nga tion kag paagi? Mao kini ang iyang gisaad nga buhaton!

Diha sa mga saad sa Diyos ang hunahuna sa kasegurohan sa ekonomiya gisimbolohan sa ideya sa pagpuyo ilalom sa kaugalingong “paras” ug “kahoy nga igos”. Ang manalagna nagpahayag nga ang tanan sa ingon panalanginan, ug ang tagana sa

Diyos mahimong bug-os kaayo nga ang kahadlok mawala tungod kay “walay makapahadlok kanila.” Miqueas 4:4

Sa tagna ni Isaias, ang susamang kasiguroan gihatag kanato mahitungod sa mga panalangin sa Dios alang sa kalibutan sa umaabot nga panahon. Kini nga propeta sa Dios nagsulti kanato nga unya dili sila magtukod ug mga balay nga kapuy-an sa uban, ug dili sila mananom ug lain ang mokaon, apan ang mga tawo magdugay sa pagpahimulos sa mga buhat sa ilang mga kamot. Sila makatagamtam sa bunga sa ilang paghago sa kahangturan kon sila magpadayon sa pagsunod sa matarung nga mga balaod sa gingharian nga unya magmando sa kalibutan. Isaias 65:20-25

Kini nga kapitulo sa panagna ni Isaias nagpakita nga ang mga panalangin sa Dios niana nga kapanahonan sa gingharian ibu-bu diha sa mga tawo agig tubag sa ilang mga pag-ampo. “Sa dili pa sila mosangpit, ako motubag na; ug samtang sila magasulti pa, ako mamati.” (bersikulo 24). Dili pa kini ang kasinatian sa kadaghanan sa pagkakaron, tungod kay ang iyang panahon wala pa moabut sa

paghatag sa mga pabor nga ilang gipangayo, ug tungod kay siya nasayud nga ang ilang mga kasinatian uban sa kalisdanan makatabang kanila sa pagpasalamat sa mga panalangin nga iyang ihatag kanila sa tibuok nga mga tuig nga walay katapusan.

Sa diha nga ang gingharian matukod, unsa ka lahi kini. Ang mga panalangin nga gipangandoy sa himalasyon nga lumba mahimong magamit bisan sa wala pa sila maghunahuna sa pag-ampo alang kanila. “Sa dili pa sila motawag, ako motubag.” Ug sa diha nga sila makakat-on sa pagpangutana kaniya alang sa iyang mga grasya, ang mga tubag sa ilang mga pag-ampo mahimong tinuod ug diha-diha dayon nga ingon og sila miabut sa wala pa mahuman sa tighangyo ang iyang pag-ampo. “Samtang nagsulti pa sila, mamati ako.” Isaias 65:24

“Ang Atong Adlaw-adlaw nga Tinapay”

Ang tubag sa pag-ampo, “Paanhia ang imong gingharian” naglakip sa daghang materyal nga mga panalangin nga naandang iampo sa debotadong mga tawo sa kalibotan, apan kasagarang mapakyas sa pagdawat. Kita nalipay nga ang panahon moabot sa dihang kining lehitimong materyal nga mga

panalangin magsugod sa pagdagayday ngadto sa “tanang banay sa yuta,” ingon sa gisaad sa Diyos kang Abraham. (Genesis 12:3). Kasamtangan, maayong tagdon kon sa unsang paagi gitubag sa Diyos ang mga pag-ampo sa iyang gipahinungod nga katawhan karon, ang mga pag-ampo niadtong adunay pribilehiyo sa pagtawag kaniya ingong “Amahan namo nga anaa sa langit.”

Kini sila, nga mas mainiton kay sa uban, nagpadayon sa pag-ampo nga moabot ang gingharian sa Diyos. Sa samang higayon nakapribilehiyo sila sa pagpangayo sa Diyos alang sa ilang kaugalingong adlaw-adlaw nga panginahanglan, sanglit gitudloan sila ni Jesus sa pag-ampo, “Hatagi kami karong adlaw sa among kalan-on sa matag adlaw.”

Kini maoy kasarangan kaayo nga hangyo, ug kon himoon diha sa hustong espiritu, mao ang pag-ila nga ang Ginoo maoy labing nahibalo kon unsa ang atong gikinahanglan sa matag adlaw, ug nga kita matagbaw sa bisan unsang tagana nga iyang giisip nga maalamong himoon. Dugang pa, para sa mga nagalakat sa halad nga mga tikang ni Jesus, importante nga kilalahon nga ang aton espirituwal

nga mga kinahanglanon mas importante sangsa materyal. Ang pan gigamit diha sa Kasulatan sa pagsimbolo sa kamatuoran, sa kamatuoran sa Ebanghelyo, sa kamatuoran sa Pulong, sa kamatuoran sa diosnong plano. Ang Dios nagsaad sa pagpakaon kanato sa madagayaon niining Tinapay sa Kinabuhi, aron kita makaampo sa ingon uban ang bug-os nga kasigurohan, sa pagkahibalo nga ang atong mga pangamuyo sa panguna alang sa espirituhanon nga pagkaon nga iyang gisaad, ug busa nahiuyon sa iyang kabubut-on.

“Ingon nga Kita Nagpasaylo”

“Pasayloa kami sa among mga sala sama nga kami nagpasaylo sa nakasala kanamo.” Kini nga bahin sa Pag-ampo sa Ginoo masulti lamang sa sinsero nga paagi niadtong kansang mga kasingkasing napuno sa samang espiritu sa gugma nga miaghat sa atong Langitnong Amahan sa pagpadala sa iyang Anak nganhi sa kalibutan aron mahimong Manunubos ug Manluluwas. Kini nga gugma naghatag ug kapasayloan sa mga makasasala, kinsa nakalapas batok sa Diyos pinaagi sa pagsupak sa iyang mga balaod. Siya andam nga mopasaylo kanato, apan sa

kondisyon lamang nga kita adunay hustong tinamdan sa kasingkasing niadtong nakasala kanato. Sigurado nga kini usa ka pagpangita nga pagsulay sa atong pagkasinsero.

Ang Diyos nagpasaylo sa iyang katawhan tungod kay iyang gikonsiderar nga ang ilang Adaniko nga pagkadili-hingpit natabonan sa bili sa nagatubos nga dugo ni Kristo. Kini nagpasabot nga ang usa nga nag-ampo mao ang usa ka bug-os-kasingkasing nga magtotoo ni Kristo, kansang pagdawat kang Kristo mao ang walay pagduhaduha nga iyang gitugyan ang tanan sa pagsunod sa iyang Agalon. Kadto lamang ang makaadto sa Diyos sa pag-ampo, mangayo ug kapasayloan sa ngalan ni Kristo.

“Luwasa Kami Gikan sa Daotan”

“Ayaw kami itugyan sa panulay, kondili luwasa kami gikan sa daotan.” Ang una nga pagsulay nga ginsambit sa Biblia amo ang kay iloy Eva. Siya gitintal sa nahulog nga si Lucifer, pinaagi sa bitin, sa pagsupak sa balaod sa Dios. Ang paglapas sa balaod sa Dios nga gitudlo sa Kasulatan ingon nga sala, ug ang pulong nga pagtintal gigamit sa paghulagway sa bisan unsang paningkamot,

pagdani, o pagdani sa pagpakasala. Ang Yawa mao ang labing dako sa tanang manunulay, ug siya naggamit ug daghan ug lain-laing mga ahensiya nga pinaagi niini ipresentar ang iyang makasasalang mga pangaliya niadtong iyang gipaningkamotan sa pagpahilayo sa Diyos ug ngadto sa mga dalan sa pagkadili-matarong.

“Ang Diyos dili magtintal kang bisan kinsa,” misulat si Santiago. (Santiago 1:13). Kini nagpasabut nga kita makasalig niini nga ang Dios dili modala kanato ngadto sa tentasyon; busa sa atong mga pag-ampo atong giangkon kini nga kasigurohan.

Pagkamakapadasig sa paglaom ang kalainan niini—“Luwasa kami gikan sa daotan.” Ang Yawa, ang punoan nga maglilimbong, sa tibuok kasiglohan migamit sa iyang impluwensya sa tawo, ug ilabina sa katawhan sa Dios, aron sa pagpahilayo kanila gikan sa ilang Magbubuhat. Ang sangpotanan maoy makapasubo—usa ka kalibotan nga kadaghanan gikontrolar sa sala ug kahakog—“niining daotang kalibotan karon.” (Galacia 1:4). Apan ang Dios nagsaad ug kaluwasan gikan sa “lit-ag sa mangangayam,” ug gikan sa kadautan nga

gipahinabo sa mangangayam sa kalibutan. Salmo 91:3

Ang mga saad sa Diyos sa kaluwasan maoy personal nga gikabalak-an sa tanan nga nagsunod sa mga tunob ni Jesus, kay sila nagpasalig sa ingon nga si Satanas dili makahimo sa paglit-ag ni sa paglit-ag kanila. Ingong mga indibiduwal, ang Diyos nagluwas kanato kada adlaw gikan sa mga lit-ag ni Satanas sa kasaypanan ug sala. “Ang manulonda sa Ginoo,” misulat ang salmista, “nagkampo libut niadtong nangahadlok kaniya, ug nagluwas kanila.” (Salmo 34:7). Daw ano ka makapasalig nga saad, kag daw ano ka malipayon nga ginaangkon namon ini nga amon kon magpangamuyo kami, “Luwasa kami sa malaut.”

Adunay mas dako pa nga kaluwasan alang sa katawhan sa Diyos, alang sa tibuok simbahan ni Kristo sa “unang pagkabanhaw” aron maghari uban ni Kristo. (Pinadayag 20:4, 6). Si Jesus miingon nga ang mga ganghaan sa impyerno dili makabuntog sa iyang tinuod nga simbahan, ug agig katumanan niini nga saad, ang mga ganghaan sa impyerno—ang kahimtang sa kamatayon—pagaablihan og dako, ug

ang tanan nga nag-antus ug namatay uban ni Kristo pagabuhian gikan sa kamatayon, ug igatuboy ngadto sa himaya aron maghari uban kaniya sa tibuok usa ka libo ka tuig sa iyang gingharian.

Alang niining mahimayaang kaluwasan ang simbahan naghulat sa tanang mga siglo niining Kapanahonan sa Ebanghelyo karon. Ang tinuod nga mga disipulo ni Kristo nahibalo nga kini nga kaluwasan dili moabut hangtud nga siya mobalik. Si Pablo nahibalo niini ug misulat nga ang usa ka purongpurong sa pagkamatarong gitagana alang kaniya nga iyang madawat “niana nga adlaw,” ug midugang nga ang tanan nga nahigugma sa pagpadayag ni Kristo makadawat usab ug “purongpurong.”—2 Timoteo 4:8.

Sa dakong tagna ni Jesus bahin niining kataposan sa panahon—ang tagna diin iyang gipaila ang daghan kaayong kahimtang sa kalibotan karon—siya miingon sa iyang mga tinun-an, “Kon makita na ninyo kining mga butanga” ug ang iyang mga tinun-an nga buhi karon nakakita niini—“niana hangad ug ihangad ang inyong mga ulo; kay ang inyong kaluwasan haduol na.” (Lucas 21:31, 28). Ang kamatuoran nga

“kining mga butanga” nga gitagna sa Agalon nga nagtimaan sa haduol nga pagduol sa kaluwasan sa simbahan gikan niining presenteng daotang kalibotan tin-awng makita na karon sa adlaw-adlawng parada sa mga balita, naghatag kanato ug pagsalig nga sa dili madugay ang kataposang nahibilin sa tinuod nga mga sumusunod ni Kristo pagaluwason, ituboy ngadto sa himaya, kadunggan, ug pagka-imortal uban kaniya, ug nga ang gingharian sa iyang katawhan magsugod sa pag-ampo pag-ayo.

Kami nag-ampo, "Luwasa kami gikan sa daotan," dili lamang tungod kay kami nangandoy nga mahigawas gikan sa daotang kalibotan, kondili tungod usab kay kami nahibalo nga ang tubag niini nga pangamuyo magpasabot sa tubag sa among laing hangyo, "Umanhi ang imong gingharian. Matuman ang imong pagbuot dinhi sa yuta, maingon sa langit." Sa ingon nga pagtan-aw, bisan ang bahin sa pag-ampo sa usa ka Kristohanon nga labing hinungdanon alang kaniya sa samang higayon dili mahakogon sa panglantaw, sanglit kini usab nagpalandong sa dagayang mga panalangin alang sa tanang katawhan.

Mao kini ang mga pag-ampo nga gikahimut-an sa Dios; nga mao, dili hinakog nga mga pag-ampo. Bisan tuod nalipay ang Diyos sa dihang ang iyang katawhan mangayo ug indibiduwal nga giya, kapasayloan, ug espirituwal nga kusog gikan kaniya, buot usab niya nga sila mahimong interesado sa tanan nga iyang gihigugma, nga mao ang tibuok kalibotan sa katawhan. Atong gipakita ang atong interes sa iyang plano sa pagbendisyon sa mga tawo sa dihang kita mag-ampo, “Moabot ang imong gingharian,” kay pinaagi sa maong gingharian siya maghatag ug “kombira sa buhong nga pagkaon alang sa tanang katawhan.” Didto sa gingharian nga ang kamatayon pagalamyon sa kadaugan, ug ang mga luha mapapas sa tanang mga nawong. Isaías 25:6-8; Pinadayag 21:1-5

Labaw sa tanan, padayon kitang magpasalamat sa Dios sa iyang gugma nga naghatag ug tagana alang sa walay kataposang kalipay sa tanan. Indi lamang naton sia dayawon sing indibiduwal sa aton mga pangamuyo, kundi isugid man sa bug-os nga kalibutan ang iya gugma. Sultihi sila nga pinaagi ni Kristo ang tagana gihimo aron sila mabuhi, ug nga sa dili madugay ang iyang gingharian mohatag og

kalinaw pinaagi sa “Prinsipe sa Pakigdait,” ug kahimsog ug kinabuhi alang sa tanan pinaagi sa Manunubos ug Manluluwas sa kalibutan.